

Στις άλλες σελίδες

- ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
- ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΠΑΠΑΝΤΡΕΟΥ
- ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ: ΕΞΑΘΛΙΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΙΑ
- Α.Τ.Ι.
- ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
- Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Μπροστα στις Προεδρικές Εκλογές

ΟΧΙ ΝΕΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗ ΔΕΞΙΑ

Να φύγει η Κυβέρνηση Κυπριανού

Σε λιγώτερο από ένα χρόνο θα γίνουν στη Κύπρο προεδρικές εκλογές. Η προετοιμασία των κομμάτων γι' αυτές έχει ήδη αρχίσει και πολύ σύντομα η προεκλογική εκστρατεία θα έχει παραμερίσει σχεδόν κάθε άλλη πολιτική δραστηριότητα.

Οι προεδρικές εκλογές του 82 μπορεί ν' αποδειχθούν μια σημαντική καμπή για τις πολιτικές εξελίξεις. Στις περσινές βουλευτικές εκλογές τα κόμματα της αριστερας για πρώτη φορά στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας διεκδίκησαν αυτόνομα τις εκλογές. Αυτό έγινε δυνατό γιατί η προηγούμενη συνεργασία τους με το ΔΗΚΟ είχε χρεωκοπήσει και ήταν αδύνατο πια για την ηγεσία τους να επαναλάβει το πείραμα χωρίς σοβαρές αντιδράσεις από τους οπαδούς

και τα μέλη τους. Από τότε η πόλωση της κυπριακής πολιτικής ζωής έχει αυξηθεί και η φυσιολογική συνέχεια θα είναι η διεκδίκηση και της προεδρίας από την αριστερα.

Ωστόσο είναι φανερό πως η ηγεσία του ΑΚΕΛ προσπαθεί απεγνωσμένα να συμπήξει ένα λαϊκό μέτωπο για ν' αποφύγει την εκλογική αναμέτρηση αριστερας - δεξιας. Έτσι είναι γνωστό πως το ΑΚΕΛ προσέγγισε τόσο την ΕΔΕΚ όσο και άλλα κόμματα χωρίς ακόμα να γίνει δυνατή οποιαδήποτε συμφωνία.

Το κύριο εμπόδιο σε μια τέτοια συμφωνία φαίνεται να είναι η άρνηση της ΕΔΕΚ να συμμετάσχει σ' αυτή. Υπάρχουν μάλιστα φήμες πως προτού η ΕΔΕΚ ανακοινώσει την πρόθεση της για διεκδίκηση των εκλογών, με υποψήφιο τον Δρα Βάσο Λυσσαρίδη απέρριψε «προσφορά» τριών υπουργείων και την προεδρία της Βουλής. Χωρίς την ΕΔΕΚ είναι αδύνατο να δοθεί οποιαδήποτε πιστευτότητα σ' ένα Λαϊκό Μέτωπο και γι' αυτό τόσο η Κυβέρνηση όσο και το ΑΚΕΛ φαίνεται να εξασκούν πιέσεις πάνω στην ΕΔΕΚ για να συμμετάσχει.

Ένας άλλος παράγοντας πίεσης φαίνεται να είναι και η Κυβέρνηση Παπανδρέου στην Ελλάδα. Οι αλληπάλληλες συναντήσεις Παπανδρέου -

Κυπριανού και η ανοικτή υποστήριξη της Κυπριακής Κυβέρνησης από το πρώτο, δεν μπορεί να έχουν άλλο νόημα από την υποστήριξη της Κυβέρνησης Παπανδρέου προς μια όσο το δυνατόν πιο πλατεία συνεργασία στη Κύπρο. Είναι δευτερεύουσας σημασίας αν η τελευταία δήλωση Παπανδρέου ζητήθηκε από τον Κυπριανού. Το γεγονός ότι έγινε δείχνει ξεκάθαρα πως η Ελληνική Κυβέρνηση ευνοεί τη συνεργασία με τον Κυπριανού και όχι την αντιπαράθεση μ' αυτόν.

Φυσικά η Ελληνική Κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να ελέγξει τις πολιτικές εξελίξεις στη Κύπρο. Αν η ΕΔΕΚ επιμείνει στην διεκδίκηση των προεδρικών εκλογών θάναυ πολύ δύσκολο για τον Παπαν-

δρέου να δικαιολογήσει στις μάζες του ΠΑΣΟΚ μια φιλοκυπριακή θέση. Στη χειρότερη περίπτωση θα τηρήσει μια «άψογη» πολιτική «μη ανάμειξης» στις εσωτερικές υποθέσεις της Κύπρου. Αυτό θα αποτελέσει διπλό πλεονέκτημα για την ΕΔΕΚ. Από τη μια θα γίνει καθαρό στις μάζες πως η ΕΔΕΚ διαθέτει τη θέληση και την ικανότητα να επιβάλει την πολιτική της και από την άλλη πως δεν αποτελεί απλο ουραγο της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ.

Με την άρνηση της ηγεσίας του ΑΚΕΛ ν' αντιπαραταχθεί ανοικτά με τη δεξια η διεκδίκηση της προεδρίας από την ΕΔΕΚ είναι απόλυτα αναγκαία. Τυχόν υποστήριξη του Κυπριανού από την αριστερα στην 3η σελ.

Η μεγάλη ιστορική νίκη του ΠΑΣΟΚ του περασμένου Οκτώβρη άνοιξε μια νέα εποχή για την Ελλάδα, την Κύπρο και την περιοχή ολόκληρη. Αηδιασμένοι οι εργαζόμενοι της Ελλάδας από δεκαετίες ξενοκινήτων διεφθαρμένων δεξιών κυβερνήσεων που βύθισαν την Ελληνική κοινωνία σε τρομερά οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα έδωσαν μια ξεκάθαρη εντολή στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στην Πρωθυπουργό Παπαντρέου για να προχωρήσει στο δρόμο της σοσιαλιστικής αλλαγής. Ηδη μια σειρά από δημοκρατικά μέτρα και παραχωρήσεις στους εργαζόμενους και στη φτωχή αγροτιά ενθουσίασαν το Ελληνικό εργατικό κίνημα σπρώχνοντας το αποφασιστικά στο πλευρό της σοσιαλιστικής κυβέρνησης για αντιμετώπιση της επίθεσης της αστικής τάξης και των αφεντικών τους στη Δύση. Γνωρίζοντας, το εργατικό κίνημα, τα τεράστια προβλήματα που κληρονόμησε η σοσιαλιστική κυβέρνηση από τη Δεξια, έχει δώσει μια πίστωση χρόνου στη νέα κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει το

Ο ΠΑΠΑΝΤΡΕΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

χάος, να εφαρμόσει το πρόγραμμα της και να το επεκτείνει.

Ηδη όμως άρχισε να διαφαίνεται μια απογοήτευση ανάμεσα στα μέλη του ΠΑΣΟΚ και τους εργαζόμενους για τη διασταχτικότητα της κυβέρνησης Παπαντρέου να χτυπήσει αποφασιστικά το κακό στη ρίζα του, κρατικοποιώντας τις βασικές μονοπωλιακές επιχειρήσεις, αλλάζοντας το δικτατορικό σύνταγμα κι αποχωρώντας από το ΝΑΤΟ και τη ΕΟΚ. Όλο και περισσότερα μέλη και στελέχη του ΠΑΣΟΚ, συνειδητοποιούν σήμερα πως η κυβέρνηση δεν είναι εξουσία πως για να υλοποιηθεί το προεκλογικό σύνθημα «ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση-Λαός στην εξουσία» απαιτείται το ξήλωμα των μηχανισμών της αντίδρασης, πάνω στη βάση της ενεργής συμμετοχής των λαϊκών μαζών σε κάθε διαδικασία. Το παράδειγμα της Χιλής που στοίχισε τη ζωή χιλιάδων προλετάρων έπρεπε να είχε διαλύσει πια κάθε ψευδαίσθηση για ειρηνικά

περάσματα στο σοσιαλισμό και την ουτοπία της παντοδυναμίας της κοινοβουλευτικής δράσης.

Ιδιαίτερα εδώ στην Κύπρο το εργατικό κίνημα είδε την ανοδο της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ σαν το εναυσμα του σπασίματος των δεσμών της Ελλάδας και της Κύπρου από τα Ιμπεριαλιστικά δεσμά της αποχώρησης από το ΝΑΤΟ και του ξηλώματος των βάσεων στις δυο χώρες. Την είδε ακόμα σαν ένα βήμα για τον συντονισμό της δράσης του κινήματος στην Ελλάδα, την Κύπρο και την Τουρκία ενάντια στην ξένη εξάρτηση την καταπίεση και την εκμετάλλευση που ήταν και είναι η βάση της διαίρεσης και της διχόνοιας των λαών μας.

Η υιοθέτηση μιας ταξικής διεθνιστικής πολιτικής από μέρους της Κυβέρνησης Παπαντρέου μιας πολιτικής που θα προάγει τα γενικά συμφέροντα της εργατικής τάξης των χωρών μας μπορεί να δώσει φτερά στο Ε/Κυπριακό, Τ/Κυπριακό και τουρκικό εργατικό κίνημα στον αγώνα μας για την εθνική α-

πελευθέρωση και τον σοσιαλισμό.

Μια τέτια πολιτική αναμένει η εργατική τάξη από τη νέα σοσιαλιστική κυβέρνηση. Η οποιαδήποτε υποστήριξη στην Κύπρο για την επανέκδοση μιας νέας δεξιας κυβέρνησης, με, ή χωρίς, τη συμμετοχή του ΑΚΕΛ ή και της ΕΔΕΚ, δεν προωθεί μια τέτοια πολιτική. Αντίθετα την αντιστρατεύεται εμποδίζοντας την υλοποίηση της. Είναι γι' αυτό που εκτός από το καλωσόρισμα στο νησι του Ελληνα πρωθυπουργού και τον ενθουσιασμό για το ενδιαφέρον του για τον αγώνα της Κύπρου οι Κύπριοι εργαζόμενοι θέλουν να διαβιβάσουν τις ανησυχίες τους στον Παπαντρέου ενώνοντας τη φωνή τους με τη βάση του ΠΑΣΟΚ που σπρώχνει σήμερα την Κυβέρνηση της για την υιοθέτηση πιο αποφασιστικών ριζικών λύσεων στα χρόνια προβλήματα που μαστίζουν τους λαούς μας.

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι σίγουρο αν προ-

γραμματίζεται συλλαλητήριο στη Λευκωσία για υποδοχή του Παπαντρέου κι άμεση επικοινωνία λαού μαζί του.

Επίσημες πληροφορίες αναφέρουν πως ένα τέτιο συλλαλητήριο δεν ευνοείται από τον Κυπριανού γιατί σ' αυτό θα επικρατήσουν οι μάζες και τα συνθήματα της ΕΔΕΚ «κλέβοντας του» έτσι «την παράσταση». Αν τελικά αυτό αληθεύει και αφαιρέθει από τον Κυπριακό λαό και τον Παπαντρέου το δικαίωμα μιας τέτιας επικοινωνίας οι Κύπριοι εργαζόμενοι θα απογοητευτούν ακόμα περισσότερο από τον σοσιαλιστή πρωθυπουργό ενώ οι ίδιοι θα χάσει μια μοναδική ευκαιρία να πιάσει το σφυγμό του κυπριακού λαού.

Η αριστερα, με πρωτοπόρους τα μέλη της ΕΔΕΚ, πρέπει να απαιτήσει άμεσα ένα τέτιο συλλαλητήριο, η οργάνωση του οποίου πρέπει να περάσει στα χέρια της αριστερας πιέζοντας τον Πρόεδρο Κυπριανού και την Κυβέρνηση του, - αν πραγματικά αληθεύει η αντίθεση του σ' αυτό -, να εξηγήσει δημόσια τους λόγους για τους οποίους αντιτίθεται.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Απαράδεκτη η προεδρική εγκύκλιος

Η ηγεσία της ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ εγκαταλείπει τα δικαιώματα των μελών της;

Ενώ έχει ήδη αρχίσει, ουσιαστικά - αν όχι τυπικά, η προεκλογική εκστρατεία για τις προεδρικές εκλογές, ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας και πρόεδρος του Δημοκρατικού κόμματος κ. Σπύρος Κυπριανού ενισχυμένος από την υποστήριξη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ και όπως φαίνεται και τον Παπανδρέου και την υποπτη σίωπη της ηγεσίας της Παγκύπριας Συνομοσπονδίας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ) αποφάσισε να τριξεί κι άλλο τα δόντια στους Δημόσιους Υπάλληλους πιέζοντας τους να γίνουν άβουλα όργανα της κυβερνητικής /ΔΗΚΟϊκής πολιτικής και μηχανής.

Με την περίφημη πρόσφατη εγκύκλιο του επιχειρεί να στερήσει από τους κρατικούς Λειτουργούς κάθε ίχνος πολιτικών δικαιωμάτων κι ελεύθερης έκφρασης στοιχειώδη αστικοδημοκρατικά δικαιώματα για τα οποία σκίζονται συνήθως οι φιλελεύθεροι αστοι του τύπου Κυπριανού.

Οι κρατικοί λειτουργοί στην Κύπρο στερούνται πάντα των βασικών αυτών δικαιωμάτων. Την περίοδο της Βρετανικής αποικιοκρατίας πιέζονταν από τους αποικιοκράτες για να στηρίζουν την πολιτική καταπίεση και εκμετάλλευση του Κυπριακού λαού. Αλλά η Ανεξαρτησία δεν τους έδωσε την ισοτιμία με τους υπόλοιπους Κύπριους πολίτες.

Ο νόμος «περι Δημοσίας Υπηρεσίας» του 1967 καθιστά τον Δημόσιο Υπάλληλο δεύτερης κατηγορίας πολίτη στερώντας του το δικαίωμα να συμμετάσχει σε Δημοσίες Συγκεντρώσεις, πολιτικές οργανώσεις εκδηλώσεις και άλλες δραστηριότητες.

Άρθρο 70. «Ούδεις δημόσιος υπάλληλος επιτρέπεται όπως συγκαλεί δημόσιον συγκέντρωσιν προς τον σκοπον κρίσεως ή επικρίσεως οιασδήποτε κυβερνητικής πράξεως ή συμμετέχει τοιαύτης συγκεντρώσεως».

Άρθρο 71 (1). Πας δημόσιος υπάλληλος δύναται να έχη οιασδήποτε πολιτικής απόψεις, εφόσον αι τοιαύται απόψεις δεν αντιστρατεύονται την δέουσαν εκτέλεσιν των δημοσίων αυτού καθηκόντων και δεν επηρεάζουσι την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής.

(2). Δια να δύναται να εφαρμόζη την κυβερνητικήν πολιτικήν άνευ προκαταλήψεως ως εκ των πολιτικών απόψεων αυτού αποαγορευείται όπως δημόσιος υπάλληλος:

α) αναμειγνύεται εις την προώθησιν πολιτικής προπαγάνδας υφ' οιασδήποτε μορφήν.

β) αναμειγνύεται εις δημοσίας εκδηλώσεις πολιτικού χαρακτήρος.

γ) ιδρύη οργανώσεις εκχούσας πολιτικές επιδιώξεις ή ανήκη εις αυτὰς, εντός ή εκτός της δημοκρατίας.

Ανκαι δεν γνωρίζουμε αν ο Νόμος αυτός ψηφίστηκε πριν ή μετά την 21η Απριλίου του 1967 οπωσδήποτε ένας Παττακός ή ένας Παπαδόπουλος θα ήταν περήφανοι να διεκδικούν την πατρότητα ενός τέτοιου Νόμου. Οι πρόνοιες του αντιδημοκρατικού κι αντισυνταγματικού αυτού Νόμου χρησίμεψαν πάντα σαν ένα ισχυρό όπλο στα χέρια των δεξιών κυβερνήσεων για να φιλώνουν κάθε αντιπολιτευτική - ΚΥΡΙΩΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗ - φωνή στη δημόσια υπηρεσία, την εκπαίδευση και τους ημικρατικούς οργανισμούς. Ταυτόχρονα μια και οι φιλοκυβερνητικές πολιτικές δραστηριότητες και η συμμετοχή στο κυβερνητικό κόμμα όχι μόνο δεν αποτρέπονταν από το δεξίο κατε-

στημένο αλλά οδηγούσαν σε αξιόλογες αμοιβές - προσλήψεις, εύνοιες, προαγωγές κλπ, κλπ - η απαγόρευση των πολιτικών δικαιωμάτων στους κρατικούς λειτουργούς χρησίμευε στην ουσία για να τους στέλλει στο κυβερνητικό κόμμα.

Η υποκρισία της κυπριακής εγκυκλίου γίνεται εξώφθαλμη όταν την αντιπαραβάλλει κανένας με τις αφόρητες πιέσεις που εξασκήθηκαν πάνω στους δημόσιους υπάλληλους για συμμετοχή τους στις προεκλογικές συγκεντρώσεις του ΔΗ.ΚΟ και με τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έπαιξαν φιλοκυβερνητικοί κρατικοί λειτουργοί στις εκλογές του 1981. Ήταν τότε η κινητικότητα κρατικών οργάνων και «παραγόντων» στην υποστήριξη του ΔΗ.ΚΟ (ιδιαίτερα στην Παφιακή ύπαιθρο) που δεν θα ήταν υπερβολή να υποστηρίξει κανένας πως το μεγαλύτερο κομμάτι του 19% που πήρε το ΔΗ.ΚΟ το χρωστέον στον κρατικό μηχανισμό. Αξίζει να σημειωθεί εδώ η πρόσφατη καταγγελία των «Νέων». Πως οι δημόσιοι υπάλληλοι στο Καίμακλι καλέστηκαν ανα περάσουν από τα γραφεία του ΔΗΚΟ».

Η απόλυση των Γενικών Διευθυντών - Καζαμία και Αδαμίδη - η διαθεσιμότητα του Σέρτη (δημοσιογράφου των «Νέων») και η ευαισθητοποίηση γενικά των κυπρίων εργαζομένων μετά τις περσινές εκλογές για την ευνοιοκρατία, τις βρωμίες και την κομματικοποίηση /ΔΗΚΟποίηση στον κρατικό μηχανισμό, έσπρωξε την ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. σε μια έντονη ανακίνηση του όλου θέματος τον περασμένο Σεπτέμβρη. Η ηγεσία της συντεχνίας καταδίκασε τότε έντονα τα κακώς έχοντα και προχώρησε μέχρι την απαίτηση της αλλαγής στη Νομοθεσία για τους δημοσίου υπαλλήλους που παρατέμφθηκε στη Μικτή Επιτροπή Προσωπικού (κι από τότε ξεχάστηκε). Υποστήριξε ακόμη το δικαίωμα των δημοσίων υπαλλήλων για υποψηφιότητα στις Βουλευτικές εκλογές (Δικαίωμα που ισχύει συνταγματικά σύμφωνα με γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα που μπορεί όμως να οδηγήσει στην πειθαρχική δίωξη - με βάση το Νόμο του 67-του υπαλλήλου!!)

Τον Νιόβρη μάλιστα η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. κατηγορούσε ανοιχτά την κυβέρνηση για «παραγοντισμό ευνοιοκρατία, οικονομικές και άλλες ατασθαλίες» στη Δημόσια Υπηρεσία.

Σε σύσκεψη των αξιωματούχων της ΠΑΣΥΔΥ στις 3 του Νιόβρη ο Γ. Γραμματέας Γ.

Ιακώβου κατάγγειλε στα στελέχη της συντεχνίας πως υπάρχουν αποδείξεις για τη λειτουργία κομματικών πυρήνων σε κυβερνητικά γραφεία που πιέζουν - ανάμεσα σ' άλλα κατορθώματα - τους δημ. υπαλλήλους να ενταχθούν στο κόμμα. Ανκαι η ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ δεν κατέθεσε ποτε ανοιχτά στο λαό και στη βάση της συντεχνίας τα συγκεκριμένα στοιχεία που κατέχει είναι φανερό πως επρόκειτο για το κυβερνητικό κόμμα. Αν έχουμε λάθος προκαλούμε την ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ να το διαψεύσει (Τις ίδιες καταγγελίες έκαμε η Σ.Ε. στο φύλλο 116 14/11/81 χωρίς καμία διάψευση).

Όταν έπαψε το θέμα να βρίσκεται στις πρώτες σελίδες του ημερήσιου τύπου και με την έναρξη των διαβουλεύσεων μεταξύ ΠΑΣΥΔΥ - Κυβέρνησης το θέμα άρχισε να παίρνει αντίθετη τροπή. Η ΠΑΣΥΔΥ άρχισε να προβάλλει χωρίς σχόλια τις δηλώσεις του Προέδρου για «πάταξη» αυτών που κομματίζονται.

Για να φτάσουμε στην περιβόητη εγκύκλιο (την οποία ασχημειωθεί απαιτήσε η ΠΑΣΥΔΥ - από τον Πρόεδρο) που προβάλλει πανηγυρικά στην πρώτη σελίδα «ο Δημόσιος Υπάλληλος» της 11ης Φεβρουαρίου μαζί με μια κολακευτική φωτογραφία του Προέδρου. Έτσι εκλείσει ο κύκλος που ξεκίνησε με μια μαχητική ανακίνηση/καταγγελία της κυβέρνησης για το θέμα της «κομματικοποίησης» στη δημόσια υπηρεσία για να καταλήξει με τον εξοπλισμό της κυβέρνησης μ' ένα ακόμα ραβδί για να χτυπά τους δημοσίου υπαλλήλους που δεν υποστηρίζουν εντός και εκτός (!) υπηρεσίας την κυβερνητική πολιτική. Αυτούς που στους δρόμους, τις πλατείες και τα καφενεία δεν υποστηρίζουν - ανάμεσα σ' άλλα - την ΠΑΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΟΥΣ, ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΤΟΥΣ, ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΣΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΕΣ, ΤΗΝ ΑΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΕΟΚ, ΤΗΝ ΕΓΟΡΑ ΔΥΟ ΑΙ-ΑΡΜΠΑΣ κλπ κλπ κλπ.

«Ο δημόσιος και γενικά ο κρατικός υπάλληλος έχει... καθήκον, είτε βρίσκεται σε υπηρεσία, είτε εκτός υπηρεσίας, να εφαρμόζει και να υποστηρίζει την κυβερνητική πολιτική χωρίς καμία προκατάληψη».

Η ευθύνη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ που όχι μόνο δεν πολεμά αλλά υποστηρίζει αυτή την επίθεση ενάντια στις λίγες ελευθερίες που παρέχει η αστική δημοκρατία είναι μεγάλες κι ασυγχώρητες. Αυτοί που υποφέρουν περισσότερο από όλους από την πολιτική της δεξιάς κυβέρνησης ενάντια στους κρατικούς υπαλλήλους ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΤΕΣ του ΑΚΕΛ. Αυτό το γνωρίζει και ο τελευταίος κύπριος ενώ οι Ακελικοί έχουν πικρή πείρα για τις διακρίσεις σε βάρος τους στις προσλήψεις, τις προαγωγές και

Η ΠΡΟΕΔΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ Από τη ΣΑΤΙΡΙΚΗ

τη μεταχείριση στις κρατικές υπηρεσίες. Ενώ από τα κυριώτερα διδάγματα που μας κληροδότησε ο Λένιν είναι πως το Αστικό Κράτος όχι μόνο δεν είναι υπερκομματικό αλλά αποτελεί τη συλλογική έκφραση των καπιταλιστών για την διατήρηση και στήριξη της ατομικής ιδιοκτησίας και των συμφερόντων των αστών. Ο Νόμος του 67 και οι Προεδρικές εγκυκλίους αυτο το ρόλο εξυπηρετούν και κανένας άλλο.

Αντι η ηγεσία του ΑΚΕΛ να στηρίζει αυτή την πολιτική καταστράτηγησης των δικαιωμάτων των κρατικών υπαλλήλων έχει καθήκον να ξεσκεπάσει τα κίνητρα αυτής της πολιτικής και το χαρακτήρα του αστικού κράτους.

Το καθήκον αυτο πέφτει σήμερα στους ώμους της ΕΔΕΚ που σωστά αντιτάχθηκε στην Προεδρική εγκύκλιο δίνοντας στο θέμα την σημασία που απαιτείται.

Η αντίθεση αυτή πρέπει να διευρυνθεί και να ενταθεί αφού συνδεθεί με την απαίτηση για την ριζική αλλαγή της Νομοθεσίας έτσι ώστε να επιτρέπεται Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ να ανήκουν και να δραστηριοποιούνται στο κόμμα της αρεσκείας τους.

Αλλοιώτικα οι μόνοι που θα

επιφελούνται είναι το δεξίο κατεστημένο. Αλλοιώτικα η ευνοιοκρατία, ο παραγοντισμός, η διαφθορά, η διάβρωση συνειδήσεων ο εκφοβισμός των κρατικών υπαλλήλων ιδιαίτερα των υποστηριχτών του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ θα διαιωνίζονται.

Η αντίθεση της ΕΔΕΚ στην Προεδρική εγκύκλιο πρέπει επίσης να συνδεθεί με την ανάγκη για εκδημοκρατικοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος κατάργηση της κρατικής γραφειοκρατίας και των σημερινών Ιεραρχικών δομών, με την εκδημοκρατικοποίηση των δομών της κρατικής μηχανής και τον έλεγχο της από τους κρατικούς λειτουργούς.

Πρέπει τέλος να συνδεθεί με το κάλεσμα για ενότητα της αριστερας πάνω στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος για το δρώμενο της δεξιάς κυβέρνησης Κυπριανού και την αντικατάστασή της με μια αριστερή κυβέρνηση.

Μια τέτοια αποφασιστική πολιτική θα βάλει την ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ και του ΑΚΕΛ μπροστα στις ευθύνες τους και θα δώσει φτερά στο εργατικό κίνημα για να συντρίψει τις αυθαιρεσίες της κυβέρνησης ενάντια στο λαό και τους κρατικούς υπαλλήλους.

Δημόσιος Υπάλληλος

**ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΔΡΑΞΗ

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ:

Κυβέρνηση Συνασπισμού Τέλος

Μετα από δυο μηνών επαφές μεταξύ των κομμάτων του Ντουρντουραν (Κοινοτικής Απελευθέρωσης) και Ντενκτας (Εθνικής Ενότητας) η προσπάθεια για σχηματισμό Κυβέρνησης συνασπισμού από τα δυο κόμματα έχει πια ναυαγήσει χωρίς να φαίνονται σημάδια λύσης της πολιτικής κρίσης που ξέσπασε στα κατεχόμενα από τις 7 του Δεκεμβρίου που η Κυβέρνηση Τσαγκατά απότυχε να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης.

Για να γίνει κατανοητή η αποτυχία της προσπάθειας πρέπει να συνδεθεί με τα εσωτερικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν στο κόμμα του Ντουρντουραν λίγο καιρό μετά την απόφαση του να αρχίσει τις επαφές του με το δεξιο κόμμα του Ντενκτας.

Ως γνωστό υπήρξαν επίμονες πληροφορίες για σοβαρή διάσπαση στο κόμμα μεταξύ εκείνων που υποστηρίζουν το συνασπισμό με τη δεξιά κι αυτούς που εναντιώνονταν.

Σύμφωνα μάλιστα με «Νέα από το Βορρά» ο Ντουρντουραν καθαιρέθηκε από όλα τα αξιώματα του με απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής. Αν και οι πληροφορίες αυτές δεν επιβεβαιώθηκαν τελικά αντανάκλουν την εκρηκτική πραγματικά κατάσταση που δημιουργήθηκε στο Κόμμα Κοινοτικής Απελευθέρωσης τόσο σε επίπεδο βάσης όσο και ηγεσίας πάνω στο θέμα του συνασπισμού. Αυτό είναι πολύ φυσικό αν λάβει κανένας υπόψη τη σαπίλα του καθεστώτος και την βαθειά οικονομική και κοινωνική κρίση που μαστίζει την Τ/κυπριακή κοινότητα.

Τα παθήματα του Ντουρντουραν και οι περιπέτειες των προσπαθειών για αντεργατικό συνασπισμό στα κατεχόμενα πρέπει να αποτελέσουν μάθημα για τους ηγέτες των Ε/κυπρίων αριστερών κομμάτων. Πριν λίγες μέρες η «Χαραυγή» αναφερόταν (χωρίς σχόλια) σε δηλώσεις του Οζγκιουρ για τις αρνητικές επιπτώσεις που έχουν οι συμμαχίες με δεξιά κόμματα.

Μια πρώτη και οδυνηρή γεύση αυτών των επιπτώσεων είχαμε ήδη από τη συνεργασία του 1976 και του 1978. Η αριστερή τάση του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ μπορούν να αποτρέψουν μια νέα ολέθρια συνεργασία με τους αντιπροσώπους, των αστών.

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ: ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ Η ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Τα σκάνδαλα της ΞΕΚΤΕ, του Συνεργατισμού, των Κυπριακών Αερογραμμών και οι καταγγελίες για ατασθαλίες σε διάφορα κυβερνητικά Τμήματα κι Υπηρεσίες βάζουν ξανά στο προσκήνιο το θέμα του εργατικού ελέγχου σαν θέμα άμεσης αναγκαιότητας. Στην περίπτωση του δρόμου Λευκωσίας - Λεμεσού ο κύριος εργαζόμενος θα πληρώσει αντι 11,5 εκατ. 20 εκατ. και περισσότερα. Στην περίπτωση της χρεωκοπίας του Συνεργατισμού που έχει κυριολεκτικά τραντάξει την κυπριακή οικονομία η Κυβέρνηση προτίθεται να επιχορηγήσει τη Συνεργατική Κ. Τράπεζα με 45 εκ. λίρες χωρίς εν τώ μεταξύ να εκδημοκρατικοποιηθεί κατάλληλα ο θεσμός και χωρίς να έχει εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των βιομηχανιών.

Στην περίπτωση των κυπριακών Αερογραμμών χωρίς να έχουν ξεσκεπαστεί ανοικτά οι αυθαιρεσίες και οι ατασθαλίες που πρόσθεσαν στις ζημιές της εταιρείας και χωρίς να έχουν αποδοθεί ευθύνες ή να αλλάξουν καταστάσεις οι κύριοι εργαζόμενοι θα πληρώσουν 54 εκατ. λίρες για αγορά 2 Αίρων.

Χωρίς λεπτομερή στοιχεία για την αποδοτικότητα αυτής της ενέργειας ο κύριος εργαζόμενος καλείται να εναποθέσει την εμπιστοσύνη του για την ωφελιμότητα της αγοράς των αεροπλάνων σε μια κυβέρνηση που πάει να σπάσει κάθε ρεκόρ σκανδάλων, ανικανότητας και τσαπατσουλίας.

Στην περίπτωση των «ατασθαλιών» και της διαφθοράς στη Δημ. Υπηρεσία που κοστίζει εκατοντάδες εκατομμύρια στον κύριο εργαζόμενο έχει οριστεί μια αμφίβολης αποτελεσματικότητας και κύρους διευρευνητική επιτροπή που τώρα αρχίζει το έργο της.

Στην κάθε περίπτωση το πέρασμα του ελέγχου της διαχείρισης στα χέρια των εργαζομένων - και στην περίπτωση του Συνεργατισμού στα χέρια των μελών του - αποτελεί τη μόνη λύση στις κομπίνες, τη διαφθορά και τη χρεωκοπία.

Η λύση που προσφέρει το ΔΗ.ΣΥ, που εκμεταλλεύεται στο έπακρο τα σκάνδαλα για δημαγωγικούς σκοπούς, είναι αντικατάσταση μιας γραφειοκρατικής διοίκησης - υπόλογης σε κανένα - με μια άλλη της αρεσκείας και έγκρισης της.

Τη λύση που εργατικό ελέγχου σαν γέφυρα για την τελική κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας μπορεί να προσφέρει μόνο το εργατικό κίνημα μέσα από συνεχείς συνδικαλιστικούς αγώνες και τον πολιτικό αγώνα για κατάληψη της εξουσίας.

ΑΝΩΤΕΡΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Πολλές φορές μέχρι σήμερα ασχοληθήκαμε με τα προβλήματα που απασχολούν τους φοιτητές του ΑΤΙ και πω όχι λίγες φορές τους οδήγησαν στον δρόμο της απεργίας και της δυναμικής αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση.

Σήμερα μετά από παρέλευση τριών ακαδημαϊκών χρόνων, σκληρών και μακρόχρονων απεργιακών αγώνων, η όλη κατάσταση στο ΑΤΙ δεν φαίνεται να έχει καλύτερψει σε κανένα σημείο. Τα δύο καιρία προβλήματα επαγγελματικής κατοχύρωσης (α) Τροποποίηση του νόμου περί πολιτικών μηχανικών και αρχιτεκτόνων ώστε να λαμβάνεται πρόνοια και για τους αποφοίτους του ΑΤΙ και β) Κατοχύρωση συγκεκριμένης μισθολογικής κλίμακας, και νομοθεσία που να καλύπτει τους αποφοίτους ΑΤΙ στην δημόσια και ημικρατική τουλάχιστον υπηρεσία) όχι μόνον έχουν σταλώσει αλλά έχουν αντιμετωπιστεί με ένα τρόπο εντελώς απαράδεκτο και προκλητικό από την κυβέρνηση. Τα πιο πάνω προστιθέμενα στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές μέσα στον ίδιο τον χώρο του Ινστιτούτου, που έχουν ήδη πάρει μεγάλες διαστάσεις, δημιουργούν μια κατάσταση μεγάλου αναβρασμού και αναστάτωσης σε κάθε λειτουργία του Ινστιτούτου.

Τα προβλήματα πιο αναλυτικά έχουν ως ακολούθως:
1 ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗΣ:

Από την πρώτη στιγμή που οι πρώτοι απόφοιτοι ΑΤΙ βγήκαν στην βιομηχανία, άρχισαν να φαίνονται οι πραγματικές διαστάσεις της έλλειψης οποιασδήποτε ουσιαστικής κάλυψης του Διπλώματος ΑΤΙ. Ο μισθός και η επαγγελματική τοποθέτηση εξαρτώνταν απόλυτα από την διάθεση του κάθε εργοδότη όσον αφορά τον ιδιωτικό τομέα, ενώ στην δημόσια υπηρεσία οι απόφοιτοι ΑΤΙ εργοδοτούνταν στην κλιμάκια του απόφοιτου της τεχνικής σχολής.

Σαν ελεύθεροι επαγγελματίες τα προβλήματα ήταν ακόμα χειρότερα τουλάχιστον όσον αφορά τους αποφοίτους του κλάδου πολιτικής μηχανικής. Δεν υπήρχε καμία νομοθεσία που να τους καλύπτει, με αποτέλεσμα τρία χρόνια ανώτερης μόρφωσης να καταντούν εντελώς άχρηστα.

Ιστορικά: Η πρώτη προσπάθεια για μελέτη και προώθηση κάποιας λύσης στα προβλήματα επαγγελματικής κατοχύρωσης μπορεί να τοποθετηθεί πριν ακόμα το 1973. Από τότε μέχρι το 1979 δημιουργήθηκαν πάνω από πέντε ειδικές επιτροπές στις οποίες συμμετείχαν και αρμόδια κυβερνητικά σώματα, οι οποίες είτε κατάγγαλαν σε αρνητικά για τους αποφοίτους του ΑΤΙ συμπεράσματα, είτε κατάγγαλαν σε αδιέξοδο. Σε όλη αυτή την περίοδο υπήρξαν αντιδράσεις των φοιτητών που έφταναν μέχρι και το μέτρο της απεργίας, αλλά αυτές ήταν ανοργάνωτες, σπασμωδικές, και χωρίς ξεκάθαρους στόχους.

Το 1979, και αφού για ακόμα μια φορά η κυβέρνηση είχε αντιμετωπίσει τους φοιτητές αρνητικά, αυτοί οδηγούνται σε α-

περγία που για πρώτη φορά βάζει αρκετά ξεκάθαρα τους στόχους της και καταφέρνει μέσα από την δυναμικότητα της να προκαλέσει το ενδιαφέρον του υπόλοιπου πληθυσμού. Ακολουθούν ακόμα δύο απεργιακοί αγώνες - το 1978 και το 1981 - εφάμιλλοι εκείνου του 1979. Μέσα σ' αυτή την περίοδο αποσπώνται τρεις προεδρικές υποσχέσεις για οριστική επίλυση όλων των εκρεμοτήτων που αφορούν την εργοδότηση των αποφοίτων ΑΤΙ, δημιουργούνται αρκετές ειδικές επιτροπές και κερδίζεται πόρισμα από ειδικούς εμπειρογνώμονες το οποίο είναι απόλυτα ευνοϊκό για τους φοιτητές.

Σήμερα τα αποτελέσματα είναι τα εξής:

α. Έχουν δοθεί κάποια δικαιώματα στους αποφοίτους του κλάδου πολιτικής μηχανικής τα οποία όμως όπως έχει αποφασίσει η κυβέρνηση αφορούν μόνον όσους έχουν εισαχθεί ή αποφοιτήσει από το ΑΤΙ μέχρι το 1980. Δηλαδή όσοι φοιτητές εισαχθούν από το 1981 και μετά δεν θα έχουν κανένα δικαίωμα παρ' όλο που θα διδάσκονται ακριβώς τα ίδια πράγματα.

β. Πριν περίπου ενάμιση μήνα απορρίφθηκε από το υπουργικό και το δεύτερο βασικό αίτημα των φοιτητών το οποίο μιλά για κατοχύρωση των αποφοίτων στην δημόσια και ημικρατική υπηρεσία.

Η τελική διαπίστωση είναι ότι μ' αυτό τον τρόπο η κυβέρνηση προκαλεί την πλήρη αντιπαράθεση με τους φοιτητές. Πέρα όμως από την τόσο οξυμμένη μορφή που σήμερα παίρνουν αυτά τα προβλήματα, δεν είναι τα μόνα. Η φοίτηση και διαμονή στο ΑΤΙ έχει γίνει τόσο δύσκολη που πραγματικά άρχισε να αποκτά διαστάσεις ανυπέρβλητου εμποδίου. Αυτά τα προβλήματα που ο φοιτητής του ΑΤΙ θα νιώσει κάθε στιγμή είναι πολλά. Ορισμένα από τα πιο βασικά παραθέτουμε πιο κάτω:

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Το βαρυφορτωμένο καθημερινό πρόγραμμα και η υποχρεωτική παρακολούθηση (7.50 - 2.00 μ.μ.) που υπάρχουν στο ΑΤΙ είναι καταστάσεις που μόνον σε πολύ ελάχιστες περιπτώσεις μπορείς να συναντήσεις σε εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού. Αυτό το βαρυφορτωμένο πρόγραμμα και η υπερβολική εργασία για το σπίτι είναι καταστάσεις που αποκόπτουν εντελώς κάθε φοιτητή από οποιαδήποτε άλλα ενδιαφέροντα και ασχολίες κατά τα τρία χρόνια φοίτησής του στο Ινστιτούτο.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ: Η διοίκηση

του ΑΤΙ είναι υπόθεση αποκλειστική της κυβέρνησης και των βιομηχανιών - εργοδότηων. Το σώμα που δικάζει το ΑΤΙ και αποτελείται από τους πιο πάνω παράγοντες έχει τον απόλυτο λόγο σε όλες τις αποφάσεις που παίρνονται στο Ινστιτούτο. Οι καθηγητές και οι φοιτητές οι οποίοι είναι οι άμεσα ενδιαφερόμενοι δεν έχουν κανένα λόγο πάνω σε οτιδήποτε. Δηλαδή η σχολή διοικείται από ανθρώπους εντελώς ξένους προς τους σκοπούς μόρφωσης και διευκόλυνσης του φοιτητή, και διευκόλυνσης και επαγγελματικής κατοχύρωσης του καθηγητή.

ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΣΙΤΗΣΗ: Στον καταυλισμό του Ινστιτούτου διαμένουν περίπου 80 φοιτητές από άλλες επαρχίες. Κάποιος μπορεί χωρίς ίχνος υπερβολής να χαρακτηρίσει σαν συνθήκες εξαθλίωσης τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν οι φοιτητές του καταυλισμού. Τα σπείρια που μένουν είναι χιλιοτραπημένες παράγοντες, μεγέθους 3μ X 3 μ, στις οποίες είναι υποχρεωμένοι να ζουν ανα τρεις. Φανταστείτε τρεις ανθρώπους να ζουν μαζί μέσα σε μια παράγκα όπου είναι υποχρεωμένοι να διαβάσουν, να φάνε και να κοιμηθούν.

Γεύμα υπάρχει μόνο μια φορά την ημέρα. Το πρωί και το βράδυ ο κάθε φοιτητής είναι υποχρεωμένος με τα λίγα λεφτά που διαθέτει να φροντίσει μόνος του για ένα κομμάτι ψωμί.

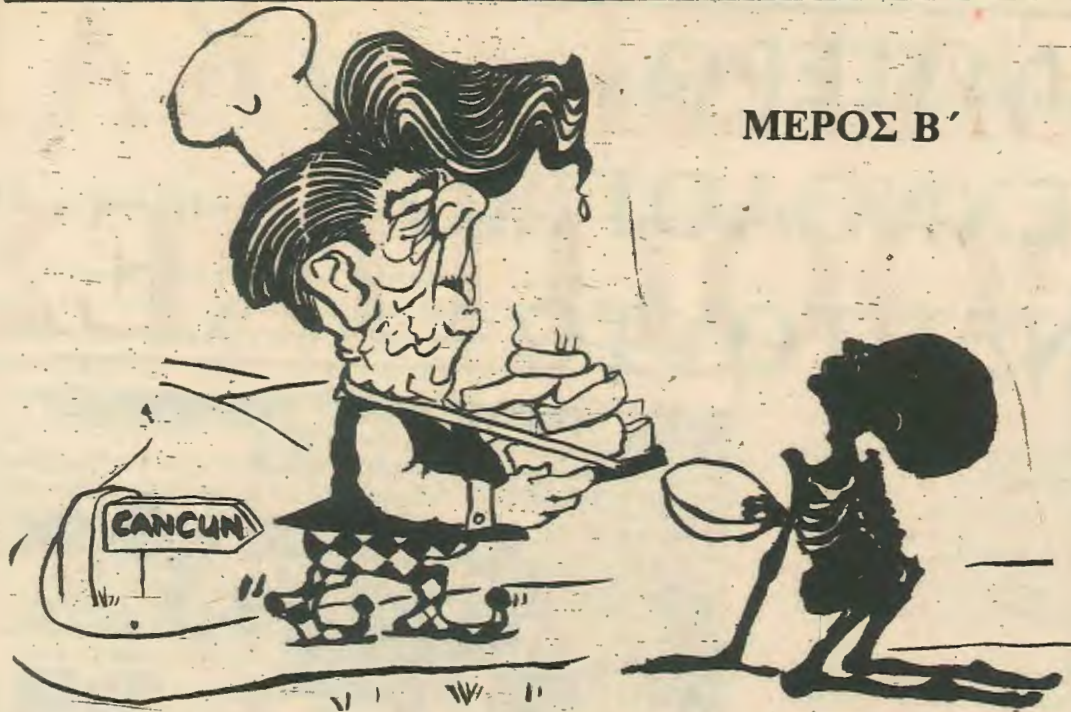
Πολλά άλλα επίσης προβλήματα αντιμετωπίζει κάθε νέος που αποφασίζει να εισαχθεί στο Ινστιτούτο. Αυτά αφορούν την πλήρη ανεπάρκεια της βιβλιοθήκης, του βιβλιοπωλείου, της Κουζίνας και ένα σωρό άλλα, που μετρατρέπουν τη ζωή στο Ινστιτούτο σε αγώνα μετ' εμποδίων.

Όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω είναι τα πεπραδάνια που συνθέτουν το ψηφιδωτό μιας πολύ άσχημης εικόνας. Όλα αυτά μπορούν στο άμεσο μέλλον να προκαλέσουν εκρηκτικές καταστάσεις στον χώρο του Ινστιτούτου.

Το Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο είναι ακόμα μια απόδειξη της απόλυτης ανικανότητας της κυβέρνησης να προσφέρει οποιοδήποτε λύσεις σε ένα χώρο που τόσο πολύ τις χρειάζεται.

Οι ίδιοι οι υπεύθυνοι έχουν κλείσει κάθε δρόμο συνεννόησης. Γι' αυτό τώρα πρέπει να περιμένουν τα αποτελέσματα των έργων τους. Αυτά, αργά ή γρήγορα, δεν θα είναι άλλα παρα η άμεση και δυναμική αντιπαράθεση τους με τους φοιτητές.

ΦΛΟΓΑΣ

ΜΕΡΟΣ Β'

1981: ΔΙΕΘ

Μια ατέλειωτη τραγωδία που ζητά τη λύτρωση στο σοσιαλισμο

ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ:

Η βαθεια οικονομική κρίση που συνέχισε κατά το 1981 να πλήττει τον καπιταλιστικό κόσμο και τις χώρες του Ανατολικού Μπλόκ αύξησε ακόμα περισσότερο το χάσμα μεταξύ των αναπτυγμένων και υπανάπτυχτων χωρών βυθίζοντας τις χώρες του τρίτου κόσμου στην οικονομική χρεωκοπία, την κοινωνική σήψη και την πολιτική αστάθεια.

Ακόμη και κατά την περίοδο της μεγάλης άνθησης του καπιταλισμού στις τρεις δεκαετίες μετά το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο - οι πρώην αποικίες (με μερικές μόνο εξαιρέσεις) γνώρισαν πολύ αργούς ρυθμούς ανάπτυξης. Η πολιτική των αποικιοκρατών ήταν πάντα η αποτροπή της εκβιομηχάνισης των αποικιών για να διατηρούνται σαν αγορές για τα βιομηχανικά τους προϊόντα. Την ίδια στιγμή οι τιμές των πρώτων υλών και των τροφίμων που παράγει ο τρίτος κόσμος, αφήνονταν να αυξάνονται με πιο αργούς ρυθμούς παρά οι τιμές των βιομηχανικών προϊόντων των αναπτυγμένων χωρών.

Το αποτέλεσμα ήταν η υπανάπτυξη για τα 2/3 του κόσμου και η πτώση στο βιοτικό επίπεδο των μαζών. Ενώ ο καπιταλισμός γνώριζε μια εποχή σχετικής ηρεμίας και σταθερότητας ο τρίτος κόσμος χαρακτηριζόταν από αστάθεια, και τρανταζόταν από εξεγέρσεις, επαναστάσεις κι αντεπαναστάσεις χωρίς προηγούμενο στην ανθρώπινη ιστορία.

Ενώ κατά την περίοδο της άνθησης του ο καπιταλισμός δεν μπόρεσε να προσφέρει στον τρίτο κόσμο τίποτα έξω από υπανάπτυξη και δυστυχία, όσο βυθίζεται στην οικονομική κρίση βυθίζει και τον τρίτο κόσμο στα χρέη, την εξαθλίωση και την αγωγή.

ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η συνάντηση κορυφής στο Κανκουν του Μεξικού τον περασμένο Οκτώβρη όπου συζητήθηκαν οι σχέσεις «Βορρά - Νότου» μας έδωσε την ευκαιρία να ξαναθυμηθούμε την ασύλληπτη τραγωδία που λέγεται Τρίτος Κόσμος:

- 50 εκατομμύρια νεκροί το χρόνο από πείνα (!!!) από τους οποίους 15 εκατομμύρια παιδιά. (Ισοδυναμεί με μια ατομική βόμβα - σαν αυτή που ρίχτηκε στη Χιροσίμα - κάθε τρεις μέρες (!!!))
- 900 εκατομμύρια άν-

θρωποι σε «απόλυτη φτώχεια».

- Στην Ινδία, το Πακισταν, τη Μπαγκλαντες και την Ινδονησία όπου ζουν τα 2/3 των «απόλυτα φτωχών» ένα στα τέσσερα παιδιά πεθαίνουν πριν να γίνουν 5 χρονών.

- Ο μισός πληθυσμός είναι αναλφάβητος.

- Μέσος όρος ζωής είναι γύρω στα 40 χρόνια σε σύγκριση με 70-75 χρόνια για τις αναπτυγμένες χώρες.

- 50% των παιδιών κάτω από 5 χρόνων στην Αφρική υποφέρουν από υποσιτισμό.

- 29 εκατομμύρια παιδιά στην Νότια Ασία, 10 εκ. στην Αφρική, 9 εκ. στην Ανατολική Ασία και 3 εκ στην Λατινική Αμερική εργάζονται.

Η κατάσταση αυτή που είναι γνωστή για χρόνια, εκτέθηκε σ' όλο τον κόσμο από την περίφημη έκθεση της επιτροπής Βίλλυ Μπραντ το 1979 ενώ όμως γίνονται «ανθρωπιστικές» εκθέσεις εκκλήσεις και συσκέψεις κορυφής η κατάσταση χειροτερεύει χρόνο με το χρόνο. Ακόμα και με τις πιο αισιόδοξες προϋποθέσεις οικονομικής ανάπτυξης, η Παγκόσμια Τράπεζα προσφέρει την προοπτική 600 εκατομμυρίων πεινασμένων μέχρι το τέλος του αιώνα. Χωρίς τις «αισιόδοξες» προϋποθέσεις της Τράπεζας ο αριθμός αυτός ανεβαίνει στα 1,200 εκατομμύρια!!

Η διατήρηση του πληθωρισμού σε ψηλά επίπεδα στις καπιταλιστικές χώρες και τα ψηλά επιτόκια κατά το 1981 διόγκωσαν τα χρέη του τρίτου κόσμου σε δυσβάσταχτα επίπεδα. Όταν συνεδρίαζαν τον οχτώβρη οι αρχηγοί στο Κανκουν τα χρέη του Τρίτου Κόσμου υπολογίζονταν στα 414 δισεκατομμύρια δολάρια!

Τα χρέη της Βραζιλίας - «μοντέλλου» ανάπτυξης για τον Τρίτο Κόσμο - έφταναν τα 61.5 δισεκατομμύρια το 1981 (σχεδόν τριπλάσια από τα χρέη της Πολωνίας) ενώ η βιομηχανική παραγωγή μειώθηκε κατά 9% και ο πληθωρισμός ανέβηκε στα 95%. Τόση είναι η εξάρτηση των χωρών του Τρίτου Κόσμου από τα σκαμπανεβάσματα της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας έτσι ώστε η αύξηση μιας μονάδας στο επιτόκιο στην Αμερική να σημαίνει για την Βραζιλία 300 περισσότερα εκατομμύρια στα χρέη που οφείλει στην Αμερική.

Για ολόκληρη τη Λατινική Αμερική της οποίας το χρέος ανέβηκε στα 240 δισε-

ΣΑΟ ΠΑΟΛΟ, ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Μετα από 35 χρόνια καπιταλιστικής άνθησης!

κατομμύρια δολάρια, χρειάζονται οι εξαγωγές 2 ΧΡΟΝΩΝ για να πληρωθούν τα χρέη ενός χρόνου.

Η πτώση της αγοραστικής δύναμης των μαζών του Τρίτου Κόσμου - και της εργατικής τάξης των μητροπολιτικών χωρών - αποτελούν σήμερα βασικούς παράγοντες για τη συνέχιση της κρίσης του καπιταλισμού. Η μειωμένη ζήτηση και το μειωμένο διεθνές εμπόριο δημιουργούν συνθήκες στασιμότητας στην παραγωγή με συνεπακόλουθη ανεργία που προσεγγίζει στη Δύση τα 30 εκατομμύρια.

Αντιμέτωποι με την κρίση στη χώρα τους οι κυβερνήσεις της Δύσης θέλοντας να προστατεύσουν τα κοντόχρονα συμφέροντα της εθνικής τους αστικής τάξης, προχώρησαν κατά το 1981 στην ουσιαστική μείωση της βοήθειας προς τον Τρίτο Κόσμο (βοήθεια που έδιναν πάντα με το ένα χέρι κι άρπαζαν με το άλλο στο πολλαπλάσιο).

Ταυτόχρονα οι - Αμερικανοί κυρίως - Ιμπεριαλιστές αύξησαν τη στρατιωτική βοήθεια στα διχτατορικά καθεστώτα - φερέφωνα της πολιτικής τους (Σαβλαντορ, Πακισταν, Τουρκία κ.ο.κ.) σε μια προσπάθεια να αντιμετωπίσουν τις αναπόφευκτες

εξεγέρσεις που προκαλεί η οικονομική εξαθλίωση σ' όλες σχεδόν τις χώρες του Τρίτου Κόσμου.

ΔΑΝΕΙΑ ΜΕ ΟΡΟΥΣ

Επι πλέον το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Διεθνής Τράπεζα εντελώς άτσαλα και ωμα, συνδέουν οποιαδήποτε δάνεια με την ουσιαστικά απόλυτη κατεύθυνση της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής των χωρών που γίνονται έτσι υποχείρια του διεθνούς καπιταλισμού ιμπεριαλισμού.

Ετσι οι Ινδίες παίρνουν το Δεκέμβρη δάνειο ύψους 5.8 δισεκατ. δολαρίων, το μεγαλύτερο δάνειο στην 36χρονη ζωή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Σαν αντάλλαγμα η Κυβέρνηση Γκάντι δέχεται να εφαρμόσει αυστηρά «μέτρα λιτότητας» για «σταθεροποίηση» της οικονομίας συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης του δικαιώματος της απεργίας.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι οι Ινδίες βρίσκονται στην κορυφή του καταλόγου των χωρών με τις περισσότερες χαμένες μέρες σε απεργίες.

Το 1981 1 εκατομμύριο αστυνομικοί (!) κατέβηκαν σε μαχητικές απεργίες γ

ΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

μυθολογικά αιτήματα ενώ η επαρχία βρίσκεται σε κατάσταση εμφυλίου πολέμου με καθαρά προλεταριακό χαρακτήρα.

ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Παρα τα τεράστια κέρδη που μ' αυτό τον τρόπο έχουν τσεπώσει οι δυτικοί χρηματιστές και τραπεζίτες η πολιτική τους έχει οδηγήσει σε πλήρες αδιέξοδο. Ήδη μια σειρά από χώρες αποδεικνύονται ανίκανες να ξεπληρώσουν τα χρέη τους δημιουργώντας έτσι μεγάλα προβλήματα στους τραπεζίτες και συντείνοντας στο παγκόσμιο νομισματικό χάος. Καλό παράδειγμα αποτελεί το Ζαΐρ. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο πιστεύοντας στις δυνατότητες ανάπτυξης της χώρας αυτής που διεκδικεί ένα μεγάλο ποσοστό της παραγωγής χαλκού παραχώρησε δάνεια αξίας πολλών δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Η πτώση της τιμής του χαλκού συνδεδεμένη με την αύξηση της τιμής του πετρελαίου συνέτειναν στην οικονομική καταστροφή του Ζαΐρ και στην καθυστέρηση της αποπληρωμής των χρεών. Μετα από αλλεπάλληλες προσπάθειες και αποστολές το Δ.Ν.Τ. αποτυγχάνει να εξασφαλίσει τις δό-

σεις του κι αναγκάζεται τελικά να διαγράψει το χρέος.

Στην ίδια την Ινδία δεν πέρασαν λίγες μέρες από την επιβολή του νόμου που απαγορεύει τις απεργίες - σύμ-

με τη σκλήρυνση της πολιτικής του Αμερικανικού Στέιτ Νηπάρτμεντ και τους εξοφρηνικούς εξοπλισμούς στους οποίους επιδίδεται σήμερα ο Ρήγκαν. Όπως απέδειξε όμως το Ιράν κι η

φωνα με τις διαταγές του Δ.Ν.Τ. - για να σπρωχτούν οι ίδιοι εργάτες (Τέλη του Γενάρη 82) στην πρώτη γενική απεργία μετά την ανεξαρτησία. Έτσι οι χρηματιστές κι οι Τραπεζίτες είναι σήμερα αντιμέτωποι με την προοπτική να χάσουν τα λεφτά τους είτε από την οικονομική καταστροφή των χωρών του Τρίτου Κόσμου είτε (όπως έπαθαν πριν τρία χρόνια στο Ιράν) με την επανάσταση και την αποτίναξη του καπιταλιστικού συστήματος και του φεουδαρχισμού.

ΟΡΙΜΕΣ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Κι είναι κάτω απ' αυτό το πρίσμα που πρέπει να δού-

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

- Η δαπάνη μισής μέρας για εξοπλισμούς θα 'ταν αρκετή για να χρηματοδοτήσει ολόκληρο το πρόγραμμα της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την εξάλειψη της Μαλάριας.

- Ένα μοντέρνο τάνκ κοστίζει γύρω στο ένα εκατομμύριο δολάρια. Αυτό το ποσό θα μπορούσε να βελτιώσει τις διευκολύνσεις φύλαξης 100.000 τόνων ριζίου περισώζοντας από την καταστροφή 4.000 τόνους το χρόνο που θα μπορούσαν να κρατήσουν στη ζωή εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων.

Το ίδιο ποσό είναι αρκετό για να κτιστούν 1000 σχολικές τάξεις για 3.000 παιδιά.

- Όσα ξοδεύονται για την αγορά ενός πολεμικού αεροπλάνου (20 εκατ. δολάρια) θα 'ταν αρκετά για να δημιουργηθούν 40.000 φαρμακεία στην ύπαιθρο.

Το μισό τοις εκατόν (1/2%) ενός χρόνου πολεμικών εξοπλισμών αρκεί για να χρηματοδοτηθούν όλα τα γεωργικά εργαλεία και μηχανήματα που χρειάζονται για να αυξηθεί η παραγωγή τροφίμων και να προσεγγιστεί η αυτάρκεια σε τρόφιμα όλων των χωρών που έχουν χαμηλό εισόδημα μέχρι το 1990!

νες στα αδιέξοδα του καπιταλισμού και της μόνιμης υπανάπτυξης - διαλέγουν στις μέρες μας το δρόμο της Κίνας και της Κούβας.

Τόση είναι η ετοιμότητα των χωρών του Τρίτου Κόσμου για την επανάσταση που οι εξεγέρσεις στον χώρο αυτο άρχισαν να παίρνουν τον πιο παραμορφωμένο χαρακτήρα που θα μπορούσε να φανταστεί κανένας. Το καλύτερο παράδειγμα μας έδωσε η Γαμβία το 1981 όταν η αστυνομία με τη βοήθεια του λαού, πήρε την εξουσία και εγκαθίδρυσε την «δικτατορία του προλεταριάτου» χωρίς σοβαρή εσωτερική αντίσταση, για να ηττηθεί τελικά από τα στρατεύματα της Συνεγάλης που επέμβηκε από φόβο να ξαπλώσει η επανάσταση και εκεί. Επίσης στο τέλος του 1981 είδαμε ακόμα μια στρατιωτική εξέγερση στη Γκάνα που πιθανό να πάρει Αιθιοπική

κατομύριο πληθυσμό αναγκάζονται σήμερα να εγκαταλείψουν τις θεωρίες του Στάλιν και του Μάο για αυτάρκεια για το «Σοσιαλισμό σε μια χώρα», και συνδέονται με την παγκόσμια οικονομία. Ακόμα και φιλελεύθεροι «ανθρωπιστές» όπως ο Βίλλυ Μπραντ και τα μέλη της επιτροπής του, που μελέτησαν τα προβλήματα «του Νότου» έχουν αντιληφθεί πως «η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει ήδη βασικά προβλήματα που δεν μπορούν να λυθούν σε εθνικό και μόνο επίπεδο κι ούτε ακόμα σε περιφερειακό επίπεδο».

Κάτι όμως που δεν παραδέχονται οι διάφοροι ανθρωπιστές κι οι σοσιαλδημοκράτες είναι πως μόνο η επικράτηση του σοσιαλισμού στον πλανήτη θα επιτρέψει μια πραγματική διεθνή δράση για τη λύση των προβλημάτων προς όφελος ολόκληρης της ανθρω-

Αγωνία, πείνα, εξαθλίωση: Τα δώρα του καπιταλισμού

εξέλιξη.

Γίνεται πιο φανερό πως χωρίς την ύπαρξη μιας αναπτυσσόμενης εργατικής τάξης για να πάρει τα ηνία και χωρίς ένα υγιές μοντέλο σοσιαλιστικής δημοκρατίας στον αναπτυσσόμενο κόσμο για να μιμηθούν και να στηριχτούν, τα νέα καθεστώτα γίνονται αναπόφευκτο ολοκληρωτικά και γραφειοκρατικά.

ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Στη νέα περίοδο που άνοιξε για την ανθρωπότητα η δεκαετία του 80, η επιτυχία της επανάστασης στον Τρίτο Κόσμο είναι άρρηχτα δεμένη με την Κοινωνική επανάσταση στις αναπτυσσόμενες χώρες του καπιταλισμού και την πολιτική επανάσταση στον Ανατολικό κόσμο. Χώρες όπως η αχανής Κίνα με 1 δισε-

πότητας.

Η σύνδεση της τεχνολογίας και της επιστημονικής γνώσης του Βορρά με τις πρώτες ύλες του Τρίτου Κόσμου για το ανέβασμα του βιοτικού επιπέδου σ' ολόκληρο τον πλανήτη, θα γίνονταν τότε δυνατή, λυτρώνοντας την ανθρωπότητα από το χάος της καπιταλιστικής παραγωγής κι από την καταστροφή στην οποία μας οδηγούν οι εθνικοί ανταγωνισμοί και οι κούρσα των εξοπλισμών. Και όπως εξήγησε ο Λένιν, με την επικράτηση του Σοσιαλισμού στις αναπτυσσόμενες χώρες οι πιο καθυστερημένες και παραμελημένες περιοχές του πλανήτη θα μπορούσαν να μεταπηδήσουν από την πρωτόγονη αγροτική οικονομία κατευθειαν στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Δέλτα Μ.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΠΑΠΑΝΤΡΕΟΥ

Η προεδρική «Ελευθεροτυπία» θριαμβολογεί στην πρώτη σελίδα

Το πρόσφατο μήνυμα του Έλληνα πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου προς τον Κυπριανού και τον Κυπριακό λαό έχει γίνει το πρώτο θέμα στις συζητήσεις του Κυπριακού λαού.

Το μήνυμα αυτό έχει επίσης γίνει αντικείμενο κομματικής εκκμετάλλευσης. Άλλα κόμματα το χρησιμοποίησαν για να στηρίξουν την πολιτική που ακολουθεί ο Κυπριανού ενώ άλλα για να στηρίξουν την πολιτική που θα ακολουθήσουν στις προσεχείς προεδρικές εκλογές.

Το ΑΚΕΛ χρησιμοποίησε το μήνυμα για δύο βασικούς σκοπούς. Ο πρώτος ήταν για να πλήξει την ΕΔΕΚ που είναι η εναλλακτική λύση για τα μέλη και οπαδούς του που αρνούνται να ψηφί-

σουν ξανά Κυπριανού. Μαζί με αυτο στόχευει και στο να σπάσει το «μονοπώλιο» της εκκμετάλλευσης της ανόδου του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία από την ΕΔΕΚ. Ο δεύτερος λόγος ήταν για να δικαιολογήσει την υποστήριξη που δίνει και θα δώσει στις εκλογές στον πρόεδρο Κυπριανού.

Απο την άλλη πλευρά το ΔΗΣΥ μέσα από την «Σημερινή» επιτίθεται στον Κυπριανού κατηγορώντας τον ότι αυτός επέισε τον Παπανδρέου για να στείλει το μήνυμα, σε μια νέα προσπάθεια να τον υποσκάψει. Μαζί με αυτο κτυπά το νέο λαϊκό μέτωπο που προσπαθούν ο Κυπριανού και το ΑΚΕΛ να δημιουργήσουν με την ελπίδα ότι αυτο θα του δώσει περισσότερη δύναμη. Γνωρίζοντας

ότι ο Παπανδρέου αντιμετωπίζει δυσκολίες στις σχέσεις του με την Κύπρο, ο Συναγερμος βρίσκει κάθε δυνατή ευκαιρία για να τον κτυπήσει μαζί με αυτο και τα πολιτικά κόμματα στη Κύπρο που του ζητούν υποστήριξη.

Τα οικονομικά σκάνδαλα, η στασιμότητα του Κυπριακού και η οικονομική υφεση, δυσκόλευαν τον Κυπριανού στην προσπάθεια του να επανεκλεγεί πρόεδρος. Μετα την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην Ελλάδα βρέθηκε σε σε ακόμα πιο δύσκολη θέση λόγω των διαφορετικών απόψεων του με τον κ. Παπανδρέου αλλά και λόγω της σύνδεσης της ΕΔΕΚ με το ΠΑΣΟΚ. Ολα αυτά εσπρωξαν τον Κυπριανού να κάνει απεγνωσμένες

προσπάθειες για να επιτύχει την υποστήριξη του πρωθυπουργού της Ελλάδας. Και παρ' όλο του ότι το μήνυμα κάτω από κανονικές συνθήκες θα περνούσε απαρατήρητο («εποικοδομητική συνεργασία», «τρέφω τα καλύτερα αισθήματα προσωπικής εκτίμησης», κάλεσμα ενότητας κλπ) οι συνθήκες και η εποχή στην οποία διαβιβάζεται δίνει την ευκαιρία στον πρόεδρο και τα εντυπία του να θριαμβολογούν με πλήρη αυτοπεποίθηση για τη επανεκλογή του Κυπριανού.

Η γραμμή που ο Παπανδρέου υποσχόταν πάνω στο Κυπριακό είχε πολλά κοινά σημεία με αυτήν που η ΕΔΕΚ είχε υιοθετήσει από καιρο. Όμως μια απευθείας σύνδεση ή υποστήριξη προς ένα αντιπολιτευτικό προς την Κυπριακή Κυβέρνηση κόμμα θα δημιουργούσε προβλήματα στις σχέσεις Αθηνων-Λευκωσίας και θα έδινε επιχειρήματα στην Ελληνική αντιπολίτευση εναντίον του — κάτι που δεν θα ήθελε με κανένα τρόπο να αντιμετωπίσει. Γι αυτο βλέπουμε τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας να προσανατολίζεται στην υποστήριξη στην Κύπρο ένος είδους «Λαϊκού μετώπου», — με την ΕΔΕΚ να συμμετέχει σ' αυτο — με το οποίο ελπίζει να αποφύγει ένα ακόμα πονοκέφαλο μαζί με τόσους άλλους που αντιμετωπίζει στην Ελλάδα.

Όμως αντίθετα με τις

προβλέψεις του κ. Παπανδρέου μια αποτυχημένη Κυπριακή Κυβέρνηση θα του δημιουργούσε περισσότερα προβλήματα. Ακόμη ένα νέο «λαϊκό μέτωπο» θα έχε σαν αποτέλεσμα το δυνάμωμα της δεξιάς του Κληρίδη σε βάρος του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ που θα απομακρυνθούν ακόμη πιο πολύ από τις εργατικές μάζες. Τέλος η υποστήριξη του Παπανδρέου προς την αστική κυβέρνηση του Κυπριανού θα είχε σαν αποτέλεσμα το σπάσιμο της προοπτικής για συνεργασία της Ε/Κυπριακής και Τ/Κυπριακής εργατικής τάξης στον κοινό αγώνα για λύση του εθνικού και κοινωνικού προβλήματος σε μια σοσιαλιστική Κύπρο.

Οι φυσικοί σύμμαχοι της Σοσιαλιστικής Κυβέρνησης της Ελλάδας είναι η μόνη εργατική τάξη της Ελλάδας, της Τουρκίας και της Κύπρου, και οι οργανώσεις και τα κόμματα της κι όχι οι κάθε λογής ψευτοφιλελεύθεροι αστοι που τα βόλεβαν μια χαρά με τους Καραμανλίδες, τους Αβέρωφ και τους Μητσοτάκηδες και που είναι έτοιμοι να κάνουν συμμαχίες ακόμα και με σοσιαλιστικές (εξτρεμιστικές μέχρι χτες) φτάνει να διατηρούν το κοινωνικό τους σύστημα και τους εαυτούς τους στην εξουσία.

ΝΤΙΝΟΣ

Μπροστα στις Προεδρικές Εκλογές ΟΧΙ ΝΕΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗ ΔΕΞΙΑ

Συνέχεια από την 1η σελ.

στερά με μοναδική αντιπολίτευση τον Συναγερμο θα δημιουργήσει στην Κύπρο ε-κρηκτικές καταστάσεις. Για νάμαστε πιο ακρίβεις τόσο τα οικονομικά προβλήματα όσο και το πολιτικό αδιέξοδο που μαστίζουν την Κύπρο πολύ σύντομα θα οδηγήσουν σε ε-κρηκτικές καταστάσεις έτσι κι αλλιώς, κι αυτο που έχει σημασία είναι το ταξικό ισοζύγιο που θα υπάρχει.

Όπως αναλύσαμε και παλιότερα ο χώρος του «κέντρου» έχει πάψει ν' αποτελεί σοβαρή πολιτική δύναμη στη Κύπρο. Η κατάρρευση τριών από τους διεκδικητές αυτο του χώρου στις βουλευτικές εκλογές είναι χαρακτηριστική αυτής της πραγματικότητας. Όσο για το ΔΗΚΟ, αν αφαιρέσει κανείς το ποσοστό που πάντα ψηφίζει το κυβερνητικό κόμμα, η δύναμή του δεν είναι πολύ μεγαλύτερη από τη δύναμη της ΕΔΕΚ. Με μια διαφορά: η ΕΔΕΚ βρίσκεται σήμερα σε μια ανοδική πορεία ενώ το ΔΗΚΟ μάλλον εξακολουθεί να χάνει κόσμο.

Έτσι η προσπάθεια του ΑΚΕΛ να συνεργαστεί με την «πατριωτική δεξιά» αποτελεί στρουθοκαμήλισμο. Είτε το θέλει η ηγεσία του ΑΚΕΛ είτε όχι η σύγκρουση των εκλογών θα είναι σύγκρουση αριστερας - δεξιάς. Αν αυτή η σύγκρουση πάρει τη μορφή αν-

τιπαράθεσης δυο δεξιών υποψηφίων (Κυπριανού - Κληρίδη) η απογοήτευση των αριστερων μαζών θα οδηγήσει σε μεγάλα ποσοστά αποχής και αύξηση της δύναμης τους Συναγερμου που δεν αποκλείεται να ξεπεράσει το 40%. Κάτι τέτοιο όμως είναι συνταγή για ανωμαλία. Η Κυπριακή δεξιά δεν έχει δείξει στο παρελθον καμμία σοβαρή προσήλωση στις δημοκρατικές διαδικασίες και δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποθέσουμε πως θα το κάμει στο μέλλον. Η εργατική τάξη, ιδεολογικά αποπλισμένη και χωρίς πίστη στον αγώνα της θα οδηγηθεί σε μια βίαιη, ίσως, σύγκρουση με επικίνδυνες συνέπειες.

Ο μόνος δρόμος για την αριστερα σήμερα είναι η τολμηρή διεκδίκηση της εξουσίας. Απαραίτητο πρώτο βήμα είναι η διεκδίκηση των προεδρικών εκλογών με κοινό υποψήφιο της αριστερας χωρίς συνεργασία με δεξιά σχήματα. Αυτο θα επιτρέψει την προώθηση ενος προγράμματος αποδεδεσμευμένου από την αναγκαιότητα προστασίας των κεφαλαιοκρατών και των κερδών τους, ενος προγράμματος που θα δώσει πραγματικές ελπίδες στην εργατική τάξη για τη λύση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει. Βασικά στοιχεία αυτο του προγράμματος θα πρέπει να είναι:

■ Η προώθηση του κοινού μετώπου Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για μια Κύπρο λεύτερη, σοσιαλιστική.

■ Αντικατάσταση των ενδοκυπριακών συνομιλιών με τη συνεργασία Ε/Κ και Τ/Κ αριστερας.

■ Προστασία του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων με την κατωχύρωση και επέκταση της τιμαριθμικής σύνδεσης των μεροκαμάτων.

■ Εθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων της Κύπρου, του εξωτερικού

εμπορίου και των Τραπεζών.

■ Κατωχύρωση εργατικού ελέγχου στις μεγάλες βιομηχανίες και τον εθνικοποιημένο τομέα της οικονομίας.

Με ένα τέτοιο πρόγραμμα η αριστερα θα μπορέσει να κινητοποιήσει την εργατική τάξη και να δημιουργήσει τον απαραίτητο ενθουσιασμό που θα της δώσει σοβαρές ελπίδες νίκης στις εκλογές και τη δυνατότητα ν' αμυνθεί σε οποιασδήποτε συνωμοσίες της δεξιάς.

Δυστυχώς το ΑΚΕΛ φαίνεται αποφασισμένο να α-

κολοθήσει την πορεία της συνεργασίας με τη δεξιά. Μπροστα σ' αυτή την πραγματικότητα η ΕΔΕΚ οφείλει να καλέσει σε ενότητα την αριστερα πάνω στο πιο πάνω πρόγραμμα, και να διεκδικήσει έστω και μόνη της τις εκλογές. Η ύπαρξη μιας σοβαρης αντιπολίτευσης από την αριστερα δεν μπορεί φυσικά ν' αντικαταστήσει τη διεκδίκηση της προεδρίας. Μπορεί όμως ν' αποτελέσει ένα αγωνιστικό πόλο συσπείρωσης των αριστερων μαζών αφαιρώντας έτσι το σημαντικότερο απο τα χέρια του Συναγερμου.

ΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Τα γραμματόσημα είναι ένα μέσο προβολής και διαφώτισης τόσο για τους αποστολείς όσο και για τους παραλήπτες, τους φιλοτελιστές και τους συλλέκτες. Και τα κυπριακά γραμματόσημα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την προβολή του Κυπριακού και της κατάστασης και των προβλημάτων που δημιουργήσε η Τουρκική εισβολή.

SILVER JUBILEE 1977

ΚΥΠΡΟΣ CYPRUS KIBRIS 120 M

Φάκελος (πρώτη ημέρα κυκλοφορίας) για τους γάμους του διαδόχου του Αγγλικού Θρόνου. Εχτος από το θέμα ως δομή το λεξιλόγιο. Από όλο το φάκελλο έχουμε στα ελληνικά τις λέξεις Κύπρος, Κυπριακή Δημοκρατία.

Στα Αγγλικά: Cyprus Republic of Cyprus, Royal Wedding, official first day cover, anniversaries and events 1981.

Κυπριακές Κυβερνητικές υπηρεσίες και αποικιοκρατική νοοτροπία.

Αντίθετα βλέποντας τα γραμματόσημα που κυκλοφόρησαν ύστερα από τα γεγονότα του 1974 (Δες Βλαστός: Κατάλογος γραμματοσήμων-Κύπρος) παρατηρούμε να εκφράζεται σ' αυτά ο ρηχός κοσμοπολιτισμός της άρχουσας τάξης και η νοοτροπία του κράτους Χογκ-Κογκ (την πρόταση ότι η Κύπρος μπορεί να επιβιώσει αν γίνει όπως το Χογκ-Κογκ την διατύπωσε ο Μακάριος και αξιωματούχοι της Κυπριακής Κυβέρνησης). Έτσι βλέπουμε σε μια χώρα, όπου υπάρχει κατοχή στο μισό έδαφος της, με τόσα προβλήματα και κινδύνους για την επιβίωση της να τυπώνονται αναμνηστικά γραμματόσημα για τα 200 χρόνια της Αμερικανικής ανεξαρτησίας (1976) για τα 75 χρόνια της παρασιωνιστικής οργάνωσης των ρόταρυ (1979) για τα εικοσιπεντάχρονα της βασιλείας

της Ελισάβετ (1977) (που δεν υπόγραψε την αίτηση χάριτος και οδηγήθηκαν στην αγχώδη δεκαοχτάχρονα παλληκάρια κατά την διάρκεια του αντιποικιακού εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του 55-59) κι ακόμα για τους γάμους ενός τυχαίου

Γραμματόσημο του 1974 που προβάλλει την απόφαση του συμβουλίου ασφαλείας 353 (20 Ιουλίου 1974) που ζητούσε την αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων από την Κύπρο. Μια σωστή χρήση του Κυπριακού γραμματόσημου πριν επικρατήσουν καθαρά οι συμβιβαστικές και αποπροσανατολιστικές γραμμές.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΕΩΡΙΑ

Το θέατρο του καταπιεσμένου

Ενας καινούργιος εκδοτικός οίκος ξεκινά στην Ελλάδα τις δραστηριότητες του με το όνομα «θεωρία»

Βασικά η δουλειά του νέου εκδοτικού οίκου χωρίζεται σε δύο σκέλη: Στη σειρά «θεωρία»

πρίγκιπα (του διαδόχου της Αγγλίας Κάρολου - 1981).

Η Κύπρος που ήταν Αγγλική αποικία, που την εκμεταλεύεται το αγγλικό κεφάλαιο (παλιά και τώρα), που στο έδαφος της υπάρχουν κυρίαρχες (και επικίνδυνες) αγγλικές βάσεις, που η αγγλική πολιτική υποστηρίζει κάθε ιμπεριαλιστικό-διχοτομικό σχέδιο ενάντια στον Κυπριακό λαό, εκδίδει γραμματόσημα και είναι αγγλική αποικία ακόμα.

Πράγματι βλέποντας τα παλιά γραμματόσημα που εκδόθηκαν στην Κύπρο κατά την εποχή της αγγλοκρατίας και συγκρίνοντας τα με τα σύγχρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν βλέπεις και πολλές διαφορές. Σαν να μη άλλαξε τίποτα απλοτη εποχή της αγγλικής αποικιοκρατίας. Κι αυτή την αποικιοκρατική νοοτροπία την βλέπεις και στην αγγλική γλώσσα που υπερτερεί στα γραμματόσημα και τους φακέλους για την πρώτη ημέρα κυκλοφορίας. Όλα αυτά δεν είναι παρα μια ακόμα απόδειξη της πολιτικής και ιδεολογικής εξάρτησης της άρχουσας τάξης της Κύπρου.

Σ.Π.

Λογοτεχνία» και στη σειρά «θεωρία-ζητήματα αισθητικής και σημειωτικής». Στην πρώτη σειρά κυκλοφόρησε το μυθιστόρημα του Παλσονοβραίου Μάρκ Χαλτερ «Η αβεβαιοζωή του Μάρκο Μάλερ» μια ιστορία στην Αργεντινή του Περονισμού.

Στη δεύτερη σειρά κυκλοφόρησε το βιβλίο του Αουγκούστο Μπιαλ: Το θέατρο του καταπιεσμένου. Ο Αουγκούστο Μπιαλ ανήκει στη Λατινοαμερικανική διανόηση (σημειώνουμε ανάμεσα και σ' άλλους τον Πάουλο Φρέϊρε) που προσπαθεί για μια απελευθερωτική πορεία των καταπιεσμένων λαών της Λατινικής Αμερικής και που προσπαθεί να δημιουργήσει τα θεωρητικά-της εργαλεία για να μιλήσει για την πραγματικότητα τις συνθήκες και την εμπειρία των χωρών τους.

Ο τρίτος κόσμος για τον οποίον ειπώθηκε ότι είναι ένας κόσμος «για τον οποίο μιλάνε τόσο συχνά κι ωστόσο ο ίδιος μιλάει τόσο σπάνια» αρθρώνει σιγα-σιγα την δική του φωνή. Σαν αντίδραση στην προηγούμενη κατάσταση, όπου η αναφορές για τον τρίτο κόσμο ήταν μια προταξινομημένη πραγματικότητα γιατί όπως λέει ο Coutinho είναι ένας κόσμος που περιγράφεται σαν ο κατεχόμενος κόσμος «αντικείμενο» δηλ. ο κόσμος που «ανακαλύφθηκε», κατακτήθηκε, υποδουλώθηκε, κυβερνήθηκε και κατόπιν εκπαιδεύτηκε από ένα άλλο (τον αναπτυγμένο μητροπολιτικό καπιταλισμό) (1), οι διανοούμενοι του τρίτου κόσμου προσπαθούν για μια καινούρια γλώσσα για ένα επαναπροσδιορισμό της πραγματικότητας. Ξεκινώντας από την αρχή ξανά, δεν έχουν καταφέρει να απαλλαγούν από ένα εμπειρισμό παρ' όλη τη ριζοσπαστικότητα που γενικά τους διακρίνει ούτε κι από ένα λαϊκισμό που καλύπτει τις ταξικές αντιθέσεις.

■ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο Σαββόπουλος, το ΡΙΚ, ο Βελουχιώτης οι σχέσεις Αθήνας - Λευκωσίας ή η συνταγή περι ηλιθιότητας...

Το να πάρει κανένας φόρα... να βγει στο τραπέζι και μετά να κάνει «βουτιά στο κενο» δεν είναι λύση. Σ' αυτό το συμπέρασμα κατέληξα μετά από αρκετή σκέψη... Ο λόγος; Διαπίστωση ότι με θεωρούν ηλίθιο. Αλλά το να με θεωρεί ηλίθιο ένας απλός άνθρωπος πολύ λίγο ιδρώνει τ' αυτί μου. Όταν όμως αυτο επιχειρητά μέσω των κεραιών του Ρ.Ι.Κ. το μόνο που απομένει είναι να ανηφορίσει κανείς κατά την Αθαλάσσα ή να βγει στο τραπέζι για την προαναφερθείσα... βουτιά.

Σαν καλός πολίτης και πιστός Χριστιανός συγκινήθηκα βαθύτατα από την εκκλήση του Ρ.Ι.Κ. για τους δίσκους της... αγάπης και απόφασισα να συμμετάσχω κι εγώ.

Έστειλα το φάκελο με τα λεφτά και περίμενα. Ψοφούσα να ακούσω τ' όνομα μου στο ράδιο. Είχα κάποιες ανη-

συχίες όσον αφορά το τραγούδι αλλά τις διασκέδαζα παίρνοντας σοβαρά υπ' όψιν μερικά πολιτικά γεγονότα.

Πρώτον. Οι σχέσεις Αθηνών-Λευκωσίας είναι αρμονικές και η συνεργασία Αντρεα-Κυπριανού εποικοδομητική.

Δεύτερον. Το σκάνδαλο της ΞΕΚΤΕ έχει απορροφήσει την προσοχή του κόσμου κι ίσως με ικανοποιήσει το Ίδρυμα παίρνοντας σα βάση ότι μπορεί να μεταδώσει Σαββόπουλο χωρίς να το πάρει κανένας είδηση.

Τρίτον. Ο Ντεκτας απείλησε ότι η Κύπρος είναι Τουρκική και θα μένει τέτοια, αρα μεταδοθεί ή όχι Σαββόπουλος πολύ λίγο θα επηρεάσει την απόφαση του.

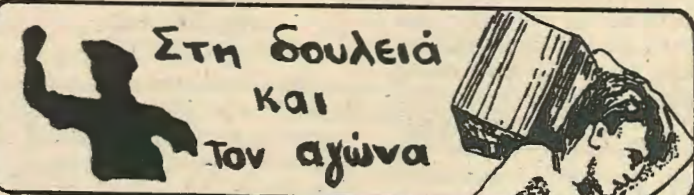
Η απάντηση ήρθε. «Το τραγούδι σας θα το ακούσετε στο ημίωρο μεταξύ...» Η σήχασα εντελώς. Έμεναν μερικές μέρες. Οι σχέσεις

Αθηνών-Λευκωσίας ήταν πάντα αρμονικές η ΞΕΚΤΕ δεν τέλειωσε το δρόμο και ο Ντεκτας δεν ανακάλεσε την θεωρία του. Οι συνθήκες τέλειες... Όταν δε έμαθα ότι ο Σαββόπουλος παρουσίαζε πριν λίγο καιρό δικό του πρόγραμμα στην ΕΡΤ και η τελευταία ανησυχία πήγε στο διάολο.

Ξημέρωσε η πολυπόθητη μέρα. Η ώρα πλησίαζε. Οι ειδήσεις δεν είχαν κανένα ενδιαφέρον από πλευράς ενδιαφέροντος, ακουστήκε το σήμα και... σλασσ! το γιαούρτι εννοω στα μούτρα. Ηλίθιε πως τολμας!

«Υπάρχουν στην δυσκοθήκη μας τραγούδια ακατάλληλα... και αντ' αυτού μεταδίδουμε το τραγούδι «Να μ' αγαπάς τώρα»!

Μα εγώ ζήτησα «τα κορίτσια δυο-δυο» του Δ. Σαββόπουλου. Θ' ακούσεις το

«να μ' αγαπάς τώρα».

— Μα γιατί; Οι σχέσεις είναι αρμονικές, η ΞΕΚΤΕ ο Ντεκ... σλασσ! (γιαούρτι) το τραγούδι τέλειωσε και εγώ βαθμολογώ τώρα την αφέλεια μου...

Ποιος δηλαδή αποφασίζει ποια είναι τα ακατάλληλα ή όχι αφού οι σχέσεις είναι αρμονικές μεταξύ Αθηνών-Λευκωσίας. Και πως στο διάολο όταν το Ρ.Ι.Κ. λογοκρίνει παραγωγή της ΕΡΤ;

Μια άλλη μέρα κάποιος άλλος «Ηλίθιος» ζήτησε το τραγούδι «γλυκό νάναι το βόλι». Και το Ρ.Ι.Κ. άρχισε να το μεταδίδει. Είναι ένα τραγούδι με το οποίο αποχαιρετούσαν οι αντάρτες του Αρη τον αρχηγό τους λέγοντας «γλυκό νάναι το βόλι» εννοώντας γλυκός είναι ο θάνατος στον αγώνα.

Ναι το Ρ.Ι.Κ. το μετέδιδε... Εμένα ξερός! Τι στο διάολο συμβαίνει κι ακούμε στίχους σαν αυτούς.

Φόρεσε ανταρτή τ' αρματα και ζώσε το σπαθί σου και τράβα για τον πόλεμο κι η λεύτερια μαζί σου

Γελάστηκα όμως. Εκεί που ο Νταλάρας θα τραγουδούσε «και με τον Αρη Αρχηγό-γλυκό νάναι το βόλι» επεσε η ψαλίδα. Χλαπ! Αμπως δηλαδή. Μπορεί η ΕΡΤ να μεταδίδει ανταρτικά αλλά οι σχέσεις είναι αρμονικότες και το Ρ.Ι.Κ. μπορεί να κόβει τον καθένα.

Είμαι η δεν είμαστε ηλίθιοι.

Ενας ακροατής («ηλίθιος») Υ.Γ. Η κατάσταση είναι ακρως τραγική. Κι οι σχέσεις τόσο μα τόσο... αρμονικές!...

Γ. Τζίβας

ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Μόνο η αριστερα μπορεί να δώσει διέξοδο

Αύξηση του πληθωρισμού, αύξηση στο έλλειμα του ισοζυγίου τρέχουσων συναλλαγών, αύξηση στην ανεργία. Αυτές είναι οι προβλέψεις των κυπρίων αστών για τον χρόνο που μπαίνει. Κι όπως είναι φυσικό, οι τελευταίοι οι οποίοι ευθύνονται για τες τόσο ζοφερές προοπτικές της Κυπριακής οικονομίας είναι οι ίδιοι οι αστοί! Φτάνει οι διεθνείς οικονομικές συνθήκες, φταίει η έλλειψη ικανοποιητικών κινήτρων, αλλά πάνω απ' όλα φταίει η απληστία των κυπρίων εργαζομένων που τους κατατρώνει τα κέρδη!

Σε μια παλιά του ομιλία ο γραμματέας της ΠΕΟ κ. Ζιαρτίδης είχε χαρακτηρίσει τους Κύπριους κεφαλαιοκράτες σαν απο τους πιο προοδευτικούς παγκόσμια. Ότι και να σήμαινε αυτό, διερωτούμαστε τι έχει να πει σήμερα. Ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης κατά τον περασμένο χρόνο ήταν γύρω στο 2.8%. Το ποσοστό αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στην ανάπτυξη των υπηρεσιών, του εμπορίου και της δημόσιας διοίκησης. Οι άμεσά παραγωγικοί τομείς της οικονομίας παρουσίασαν στασιμότητα ή κάμψη. Η γεωργική παραγωγή παράμεινε στάσιμη σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο. Η παραγωγή των μεταλλείων παρουσίασε απόλυτη κάμψη συγκρινόμενη μ' αυτή του 1980. Στον τομέα των κατασκευών παρατηρήθηκε αρνητική ανάπτυξη, γύρω στο -7%. Ακόμα όμως, και στον τομέα στους οποίους υπήρξε θετική ανάπτυξη, αυτή ήταν χαμηλότερη από εκείνη του προηγούμενου χρόνου. Σ' όλους τους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας παρατηρήθηκε απόλυτη κάμψη στις επενδύσεις!

Κυβέρνηση και εργοδότες προσπαθούν από κοινού σήμερα να κτυπήσουν το βιοτικό επίπεδο των μαζών για να αυξήσουν τα περιθώρια κέρδους. Η πολιτική της κυβέρνησης όπως εκφράστηκε στο περιβόητο έγγραφο Αυξεντίου βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τις επιδιώξεις των κυπρίων αστών. Πέρα από την παροχή νέων κινήτρων στους καπιταλιστές ζητούν εγκατάλειψη της αυτόματης αναπροσαρμογής του τιμαριθμικού δείκτη, δέσιμο των μισθολογικών αυξήσεων με την αύξηση της παραγωγικότητας και περιορισμό των κρατικών δαπανών.

Για τον αστό η κυπριακή οικονομία εξισώνεται με τα κεφαλαιουχικά κέρδη. Καλό για την οικονομία είναι μονάχα αυτό που τον βοηθά ν' αυξήσει τα κέρδη του. Παρουσιάζουν την οικονομία σαν κάτι το αφηρημένο, το ιερο, ξεχωριστό από τες μάζες των εργαζομένων και κάνουν όλους τους τελευταίους να κάνουν όλο και μεγαλύτερες θυσίες στον όνομα-της.

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Την αυτόνομη τιμαριθμική αναπροσαρμογή δεν είναι κάτι που οι εργοδότες δώρισαν στους Κύπριους εργαζομένους για να μπορούν να το πάρουν εύκολα πίσω. Είναι δικαίωμα που βγήκε από τους αγώνες της εργατικής τάξης ενάντια στους ίδιους αυτούς αστούς. Ο δε στόχος που μπαίνει κοντοπρόθεσμα δεν είναι απλώς η προστασία αυτού του δικαιώματος, αλλά η επέκτασή του σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Είναι παρα πολλές οι περιπτώσεις που οι εργοδότες αρνούνται την αναγνώριση αυτού του δικαιώματος και καταδικάζουν εκατοντάδες εργατών σε εισοδήματα

των 60 και 80 λιρών το μήνα χωρίς καμία προστασία από την άνοδο των τιμών. Εδώ έχουν υποχρέωση οι συντεχνιακοί ηγέτες να υποστηρίξουν την επέκταση του δικαιώματος αυτού ώστε να καλύπτει όλους τους εργατές και υπαλλήλους όπου κι αν βρίσκονται. Παράλληλα όμως χρειάζεται μεθοδευση του αγώνα για κατοχύρωση του τιμαριθμικού μέσα από νομοθεσία και για επιστροφή στην αναπροσαρμογή του κάθε τριμήνιου κι όχι κάθε εξαμήνιου με στόχο σε δεύτερο στάδιο την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή κάθε μήνα.

Αντίθετα, την ίδια στιγμή που η σοσιαλιστική κυβέρνηση στην Ελλάδα επιβάλλει με νόμο για πρώτη φορά την τετράμηνη τιμαριθμική αναπροσαρμογή των μισθών, η «φιλοΠασοκίτικη» Κυβέρνηση Κυπριανού υποστηρίζει την κατάργηση της. Πρέπει τα κόμματα της Αριστερας στην Κύπρο, κι ιδιαίτερα η ΕΔΕΚ, να βάλουν το θέμα στην Βουλή για να θεσπιστεί σαν νόμος.

Για να ανταποκρίνεται τέλος στην πραγματική άνοδο των τιμών και ν' αποζημιώνει την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων, πρέπει να απαιτηθεί η αποφασιστική συμμετοχή εκπροσώπων των εργαζομένων στον τρόπο υπολογισμού του τιμαριθμικού δείκτη και η εξαίρεση του τιμαριθμικού επιδόματος από το φόρο εισοδήματος.

ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ

Είτε θα περιοριστούν οι αυξήσεις στα μεροκάματα είτε θα αυξηθεί η ανεργία. Αυτό λέν οι εργοδότες εννοώντας πως οι μισθοί δεν πρέπει ν' αυξάνονται περισσότερο από την παραγωγικότητα. Αυτό σημαίνει πως αν η παραγωγικότητα είναι μηδεν ή είναι κάτω από το μηδεν, ο εργατής θα πρέπει να δεχτεί το εισόδημα του να παραμείνει στάσιμο ή να πέσει! Κι όμως η παραγωγικότητα δεν εξαρτάται καθόλου απ' αυτόν. Η παραγωγικότητα εξαρτάται από τες μηχανές που ο εργατής έχει στη διάθεση του. Ο μόνος τρόπος ν' αυξηθεί ουσιαστικά η παραγωγικότητα είναι με τον εξοπλισμό των βιομηχανιών με πιο ανεπτυγμένη τεχνολογία. Αυτό είναι στο χέρι των αστών να το κάνουν. Αν δεν το κάνουν είναι γιατί αυτό δεν τους συμφέρει άμεσα από άποψη κέρδους.

Από το χέρι των αστών εξαρτάται η παραγωγικότητα και αυτοί είναι οι υπεύθυνοι στην περίπτωση που αυτή πέφτει. Πρέπει να πολεμηθεί με κάθε τρόπο η προσπάθεια να φορτωθούν τα βάρη της οικονομικής ύφεσης στους ώμους των εργαζομένων.

Η στάση των ηγεσιών των συντεχνιών δεν είναι τόσο ξεκάθαρη όσο θάπρεπε να είναι. Παίρνοντας μια σαφή τοποθέτηση πάνω στο θέμα του τιμαριθμού φαίνεται πως ανάγκασαν την κυ-

ΟΜΗΡΟΣ ΠΑΝΤΗΣ

βέρνηση να υποχωρήσει. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως ησυχία πρέπει να επαναπαύονται σε δόξες. Ο άμεσος επόμενος στόχος της κυβέρνησης και των εργοδωτών είναι η παγοποίηση των μισθών. Οι εργαζόμενοι πρέπει να σπρώξουν τες ηγεσίες τους να πάρουν μια σαφή τοποθέτηση κι σ' αυτό το θέμα, προετοιμαζόμενοι ταυτόχρονα για σοβαρές κινητοποιήσεις για να προστατέψουν ότι έχουν, κερδίσει μετά από χρόνια αγώνων.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΔΕΚ - ΑΚΕΛ

Η σχετικά διαλλαχτική στάση που κράτησε η κυβέρνηση στο θέμα τιμαριθμού αυτή την περίοδο οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στο ότι μπαίνουμε σε περίοδο εκλογών. Μια άμεση επίθεση ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των μαζών θα έχει σαν μόνο αποτέλεσμα το δυνάμωμα της Αριστερας και ιδιαίτερα της ΕΔΕΚ γιατί μόνη αυτή στο χώρο της Αριστερας αντιπολιτεύεται την δεξιά Κυβέρνηση επιπλέον θα δημιουργούσε σύγκρουση ανάμεσα στην Κυβέρνηση και το ΑΚΕΛ το οποίο είναι ο κύριος στύλλος που την κρατά.

Δεν πρέπει να υπάρχει όμως καμία αμφιβολία πως αν επανέλθει μια δεξιά κυβέρνηση, όποια κι αν είναι, θα προχωρήσει με πολύ πιο αποφασιστικό τρόπο να κτυπήσει τα συμφέροντα των λαϊκών στρωμάτων. Κι αυτό γιατί της το υπαγορεύει η σαπίλα του Κυπριακού καπιταλισμού και τα συμφέροντα της παρασιτικής αστικής τάξης.

Για τον κύριο εργαζόμενο δεν υπάρχει άλλη εκλογή παρά τη συνεργασία των κομμάτων της Αριστερας, ΕΔΕΚ και ΑΚΕΛ, με στόχο μια αριστερή κυβέρνηση. Αυτή είναι η μόνη προοπτική που εγγυάται μια διατήρηση των κεκτημένων δικαιωμάτων των εργαζομένων, και μια βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου.

Η ΕΔΕΚ πρέπει να προχωρήσει άμεσα σε ανοικτό κάλεσμα προς το ΑΚΕΛ για συνεργασία πάνω σ' ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικής αλλαγής. Τα βασικά σημεία πρέπει να είναι:

- * Εθνικοποίηση κάτω από εργατικό έλεγχο όλων των μεγάλων παραγωγικών μονάδων, του τραπεζικού κεφαλαίου και της εκκλησιαστικής γης.
- * Κρατικοποίηση του εμπορικού εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου
- * Μείωση της εργασιμής βδομάδας για απορρόφηση της ανεργίας
- * Κατοχύρωση μινιμουμ εισοδήματος £120 το μήνα για άντρες και γυναίκες
- * Επέκταση όλων των κοινωνικών ωφελημάτων - δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, δωρεάν παιδεία, αύξηση των συντάξεων.
- * Νομοθετική κατοχύρωση του τιμαριθμικού και τριμήνη αναπροσαρμογή
- * Μοίρασμα της εκκλησιαστικής χαλίτικης γης στους αγρότες με υποχρέωση από το κράτος ν' αγοράζει την γεωργική παραγωγή.

* Ένα τέτοιο πρόγραμμα θα

κερδίσει την υποστήριξη κάθε αγνού μέλους του ΑΚΕΛ. Αν η ηγεσία του ΑΚΕΛ αρνηθεί τη συνεργασία με την ΕΔΕΚ, τότε μένει εκτεθειμένη στα μάτια της πλειοψηφίας των κομματικών μελών και της εργατικής τάξης. Χρειάζεται μια συνεπής και αποφασιστική αντιπολίτευση

του Κόμματος στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος για ενότητα στη δράση των δύο αριστερών κομμάτων. Μόνο έτσι μπορεί να ανταποκριθεί η ΕΔΕΚ στις ανάγκες του εργατικού κινήματος και της φτωχής αγροτίας.

Η Σ.Ε. 100 ΜΙΛΣ

Αυξημένα κόστα μας αναγκάζουν να αυξήσουμε την τιμή της Σοσ. Έκφρασης από 75 σε 100 μιλς όπως εξ' άλλου έχουν πράξει όλες οι κυπριακές εφημερίδες εδώ και πολλούς μήνες. Πιστεύουμε οι αναγκώστες μας να αντικρύσουν με κατανόηση αυτή την αύξηση - πολύ μικρή κοντά στις τόσες άλλες που τους επιβάλλονται καθημερινά.

Η Σ.Ε. ΜΗΝΙΑΙΑ

Μεγάλα οικονομικά προβλήματα έχουν επιβάλει εδώ και τρεις μήνες την μηνιαία αντί της δεκαπενθήμερης έκδοσης της εφημερίδας μας. Η μηνιαία έκδοση θα συνεχιστεί μέχρι να ξεπεραστούν αυτά τα προβλήματα. Παρα τα προβλήματα τούτα η Σ.Ε. θα συνεχιστεί να αντιστέκεται στον πειρασμό των διαφημίσεων. Θυμίζουμε μ' αυτή την ευκαιρία όλους τους αναγνώστες κι υποστηρικτές μας πως η εφημερίδα μας δεν έχει άλλους πόρους εξόν από τις τακτικές συνεισφορές και την οικονομική υποστήριξη τους. Αυτή η υποστήριξη χρειάζεται να μεγαλώσει - όσο δύσκολο κι αν είναι αυτό σήμερα μιση στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που παρνούμε - για να επανέλθει η εφημερίδα στην δεκαπενθήμερη έκδοση.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500